

PROZĂ

MÎNA ARSĂ CA NOAPTEA

Vorbisem cu Bibițul să mă ia cu mașina din fața blocului pe la 12, apoi să mergem să cumpărăm pentru grătar. Înainte să ajungem la magazin l-am luat și pe Blondu, care ne-a zis să mergem la un loc știut de el, unde aveau mici buni. Magazinul era într-o casă aproape de ieșirea din Codlea, pe partea dreaptă, spre Ghimbav, și în el vindeau doi bătrâni care păreau deranjați că am venit să cumpărăm. Cu niște ani în urmă, tot pentru un grătar, tot eu cu Bibițoiul, am luat mici și cîrnați de la Exoticul de lângă poștă, unde m-am întâlnit cu Doinița, care arăta la fel de fain ca în liceu, înaltă și cu părul creț și cu fața rotundă ca o lună plină. Am vrut s-o îmbrățișez atunci dar n-am făcut-o, că mi-a fost rușine. Dar mulți ani după, la Lidl, l-am văzut pe Paul Bocârnea, la care m-am dus bucuros și l-am cuprins de mijloc cu o mîină. Paule Bocârnea, îmi pare rău dacă te-am rușinat la Lidl, că te-am simțit din start că erai om mare și serios, cum se întrezărea și în generală. Dar îmbrățișarea aia eu nu mi-o iau înapoi pentru nimica, și dacă asta înseamnă că ți-am futut puțin mîinea și viața de bărbat atunci, aia e.

Am luat mici, cîrnați, pulpe de pui și bere și am făcut un pic de scenă cînd am insistat să plătesc eu mare parte din cumpărături, adică să dau eu 50 de roni, și ce e peste să dea ei. Bebițul a făcut și el niște scenă, făcîndu-se că nici nu vrea să audă, dar îi știam prea bine jocul ochilor și opritul întregului trup în loc, făcîndu-se că își calculează dacă noua situație e mai bună sau mai rea pentru el, și firește că făcea așa doar cînd era bună, și mie îmi plăcea de mor, că știam s-o joc.

Am mai oprit să o luăm pe Oana, gagica lui Bibiț. Înainte să ieșim din oraș, fix în timpul unor curbe care mă dărimau pe bancheta din spate, am început să-i dau niște bipuri unei foste colege de la facultate, după care mi se aprinsese sula în vara aceea. Ea era încă prietenă bună cu o fostă tot colegă cu noi, cu care o rupsesem urît, și credea clar că n-am ce face, deși nu mi-a zis să termin, dar nici bipuri înapoi nu-mi dădea. Eram pe bancheta din spate a unui Golf 3 vechi, în maieu negru cu dungă roșii, în vipia

sufocantă de sfîrșit de august, făcută și mai nasoală de tapiseria soioasă și niște nori groși care începeau să înconjoare orașul din toate părțile. Eram bucuros că mă duc la grătar cu prietenii și aveam mîncărimi în vîrful pulii, pe care o mai striveam cu stînga din cînd în cînd, prin pantalonii trei sferturi, pentru că în dreapta țineam telefonul la care mă uitam din 3 în 3 secunde să văd dacă primesc bip. Dacă te uitai la mine fix atunci vedeai că aproape că-mi ieșeau ochii din orbite și-mi țuguiau buzele de la cîtă plăcere aveam în carne și în suflet, gata s-o dau pe gratis oricui. Și nu știu dacă ai fi vrut să fii prieten cu mine atunci sau măcar să te oprești din ce faci ca să mă ascuți ce am de zis din toată inima, dar știu că dacă ai fi făcut-o, aș mai fi mulțumit încă odată pietrelor și aerului și lumii întregi, cu ochii închiși strivind lacrimile, pentru că mi s-a dat tovarăș cu care să petrec frumos felia asta de viață.

Eu crezusem că mergem undeva la lacuri, care-s la stînga de pe DN1, la nici 5 minute de oraș, dar nu am cotit acolo și Bibițul a zis lasă că mergem în alt loc, mai fain, veste la care Blondu și Oana n-au avut nicio reacție, semn că deja știau unde oprim. Am mai mers încă pe atît și am cotit tot la stînga, dar pe un drum de pămînt pe care am intrat cu greu, că era îngust și denivelat. După o porțiune scurtă de hîrtoape și praf care învăluia cu totul mașina, am coborît mai lin și am parcat lîngă un pîriu umbrat de copaci. De pe malul celălalt urca o cărăuie care dădea într-o poiană înconjurată de un gard de birne groase, și am zis că aici să facem grătarul.

Norii au venit și peste poiană, dar nu erau de ploaie, și lumina albă care cădea pe noi nu ardea așa tare, încît am decis să ne punem pătura și focul aproape în mijlocul poienii. Deja eu începusem să beau beri și nu m-am ocupat de mai nimic pentru grătar, în afară de un mic show pe care l-am făcut cînd m-am dus lîngă rîu ca să iau o creangă lungă. Bebițul și Oana erau și ei mai sus, unde se termina cărăuia, se țineau pe după mijloc și se uitau la mine. Eu m-am aplecat după creangă și înainte s-o ridic am flexat mîna dreaptă ca să fac mușchi, și cu arătătorul de la stînga

10 mai 2016

am arătat spre mușchi și am zis ia uite aici, cu voce tare, ca la teatru, la care Bebițul a pufnit și a zis Hackere... după care a pufnit și Oana și eu m-am simțit și mai bine.

Clar îmi plăcea și de Oana, și în ziua aia avea părul blond prins într-o coadă scurtă, și sub un maieu roz cu flori de un roz mai estompat pe el, cu decolteul mare, i se vedeau bretelele și dantelele unui sutien alb care îi ținea bine sîni tari. Deci showul ăla l-am făcut și pentru Bibițoiul, dar și ca să îi placă și Oanei și să rîdă și ea cu poftă. Mi-a trecut prin minte că dacă nu era Bibițul, sau dacă nu era Bibițul cu ea, m-aș fi dat mare mai mult în fața ei, dar mi-a zburat repede gîndul, unu la mîna pentru că era totuși Bibițul, și doi, îl știam pe Bibițul cum e nervos. În niciun caz nu era violent și nu făcea urît, nu în sensul clasic. Mai degrabă i se activa o frustrare anume în el și începea să vină cu explicații cumva rupte de cît însemna situația pe bune, și cu tremurat în voce și în ochi o amplifica pînă și se făcea rușine că te-ai pus contra, și atunci dădea înapoi. Cu mulți ani înainte, pre-liceu, eram cu el și Sandu pe stradă seara, și toți trei încercam să vrăjim la o verișoară a Oliviei, care își sălta bluza neagră să i se vadă burta, și vorbea cu pulă și pizdă. Eu strigam de la o distanță safe un kil de labă pentru tine, glumă auzită undeva, la care Sandu rîdea de se îndoia și rîdea și Bebițul, dar mai încet și cu ochii în pămînt, fiindu-i un pic rușine de față. Mai încolo Bibițul a prins faza că ei i s-a rupt un toc și a zis pe loc că o rezolvă a doua zi la nea Nelu din curte de la el, om bun la toate și bețiv ireal. Fata i-a dat pantoful și pe urmă ne-am dus toți acasă, alungați de o furtună venită brusc, care ne-a udat pînă la cur. A doua zi dimineața, pe la 9, intră în cameră la mine Bebițul, vizibil mort de somn. De ani buni, mai ales în vacanțe, el se trezea mereu după 12 și eu știam bucuros că pe la ora aia ne începem ziua pe bune. Ce era mai devreme de 12, era suspect, nu era în plan, ca un timp mort în care niciun lucru viu și bun nu e încă gata să te bage cum trebuie în seamă. Ținea în mîna pantoful tipei, niște bolduri și o sticlucă maronie de prenadez. S-a pus pe un scaun înalt de lemn care a scîrțîit și a zis salut. Am zis și eu salut, m-am sprijinit în coate și l-am întrebat ce faci cu alea vere. E pentru Blabla (am uitat cu o cheamă), trebe să merg la nea Nelu. Nefericitul de Bibițoi făcuse rost de ce trebuie pentru pantof, dar acum trebuia să aștepte să se trezească și nea Nelu, care era ca de obicei făcut pulă, cel mai probabil mult după prînz. Cum nu avea ce face, Bibițoiul a venit la mine și bunică-mea i-a dat drumul înăuntru. După ce a plecat, mi-a zis și ea uite-l și pe ăsta cum vine cu somnu-n nas, nici nu pot să mă uit la el. Și așa era, în acea dimineață Bibițoiul avea ceva de milog prost, strîns cu ușa total din cauza propriei prostii, în care insista cu mersul de robot al somnambu-

lului. Cu ochii lipiți și răsuffînd greu, aveai impresia că tre musai să depui efort înzecit ca să fii clar în tot ce-i zici și să nu-l superi cu nimicuri pe lîngă subiect. Părea că vine cu problemele lui de cecat ca să-l descurci tu gratis, și asta m-a enervat și mai mult, pe lîngă că tocmai mă trezise din somnul fain și dulce de început de vară la casa bunicilor. Las-o bă, că ai timp, ce te-ai trezit fix acuma, i-am zis eu căutînd să-mi potrivesc perna și să mă mai înfig un pic în somn. A tras mult aer în piept, ca un oftat invers, și a scos un șuierat ușor pe nas. Apoi a început să se uite plictisit prin cameră, probabil sperînd să dau drumul la televizor. Ce faci, m-a întrebat. Dorm, i-am răspuns. Deja mi se închideau iar ochii. Cînd am dat să mă întorc cu spatele la el și să nu-l mai bag în seamă, i-am mai zis hai vere, dă-o încolo că și-așa nu iese nimic. Și atît mi-a trebuit, că Bibițul a erupt atunci ca la Camus și a început să turuie total atipic, că băi ia termină, că o dată zice una că îi place de mine și o șansă am și o să fac asta pentru ea. În timp ce îmi livra speech-ul ăsta de telenovelă, parcă-și dădea și el seama cît de penibil e, și i se gîtuia glasul și ochii erau ochii unuia care cu greu se abține să nu izbucnească într-un rîs isteric. Cu ieșirea asta m-a blocat Bibițoiul și n-am mai zis nimic și m-am trezit doar zîmbindu-i cretin și mirat mai mult de cum a zis decît ce. Pînă la urmă nu i-a ieșit nimic cu tipa aia, și mă gîndesc că în manevrele pe care le-a făcut după pe lîngă ea, l-au înțepat mereu în creier replicile mele de prieten miserupist și deranjat din somn dimineața, și de-aia nu a forțat cum trebuie. Dar și el mi-a stricat pe urmă șuste cu fete. Cînd eram eu, el și Iustina pe deal, și mie îmi plăcea de Iustina și el știa, eu am zis nu știu ce, la care el a erupt iar cumva și a zis ce? vrei să zic acum ce făceai, de față cu ea? referindu-se la faptul că am mîncat de mai multe ori furnici de față cu el și cu alți băieți de pe stradă, ca să mă dau mare. Dar nu mă supăr pentru astea Bebițone calzone, că îți văd iar fața cînd le zici și mă ia cu dragoste și milă.

În jumate de oră focul era deja făcut, grătarul pe el și eu mă făcusem bine de la beri negre și nu îmi mai ardea de dat bipuri la femei și de privit la femeile altora. Lumina albă și puternică, filtrată prin norii albi și berea mă umpleau de o căldură frumoasă pe care voiam s-o împart cu Bibițoiul, Oana și Blondu, în așa fel încît fiecareia să-i vină porție mare și sățioasă și să nu se supere. La un moment dat Bibițoiul s-a dus cu Oana în pădure și s-au întors după un sfert de oră. După cum o ținea de mijloc și după cum pășea el apăsător și numai zîmbet și cu ochii în pămînt, m-am prins că s-au futut bine și m-am bucurat mult pentru ei, m-am bucurat că prietenul meu rămas fără un ochi, cu un ochi acum bun la lucru și la condus, în care încă știa cum să țină aprinsă melancolia blîndă a omului care mai

și stă și îi ascultă pe alții, nu numa turuie despre el, omul ăsta cu o soră moartă urît în Italia, cu familia vraîște și despărțită de băutura și certuri despre bani, Be-bițoiul meu cu pielea lucioasă și spatele drept, Bebițoiul meu fute și se bucură cum îi place lui de lucrurile pe care poate lejer să pună mîna dacă vrea, și pune și vrea, că așa e frumos în viață.

După încă niște beri și grătar făcut și mîncat, deja eram toți amețiți, mai puțin Oana, care trebuia să conducă înapoi. Cum stăteam pe pătură eu, Oana și Blondu, îl aud pe Bebițoiul care era în picioare cum exclamă ca la o mare comedie, pe care o vede și o uită, uite-i bă și pe ăștia, uite cum îi pune mîna pe mîna, și zicea asta și arăta cu degetul spre un loc de pe pătură. M-am uitat acolo și am văzut cum mîna lui Blondu se retrage repede de pe mîna Oanei. Bebițul continua să rîdă, la fel și Oana și Blondu, la fel și eu. Peste cîteva luni, Bebițul mi-a zis trist că Oana și cu Blondu chiar s-au combinat și că l-au făcut multă vreme pe la spate.

În fine, m-am făcut și mai tare de la beri și discuția a virat înspre femei, mai exact Oana s-a prins că dau semnale de nefutut și a început să-mi zică de una de 15 ani cu care e posibil să ne vedem în seara asta. În timp ce eu am stat tot timpul în cur pe pătură și am supt beri și grătar și voie bună, oamenii au sunat și au plănuit alt grătar, care avea să aibă loc noaptea, pe Maia, mult mai aproape de oraș. Am întreat-o pe Oana cine-i tipa asta, ce face. E una, face nu știu ce, e bună și tocmai s-a despărțit de prieten, bagă-te pe ea.

Pe drumul înapoi trăgeam dintr-o bere pe bancheta din spate, îmi clătinam capul spre platanii și lacurile de pescuit dinspre Dumbrăvița și priveam visător și optimist la cerul deja gri. Am oprit în oraș la un magazin și am mai luat beri și carne, după care am pornit spre Maia, unde deja se adunase alt grup. I-am recunoscut pe Mihăiță Leiba, Cătă Oancea și un frate din clanul Puțoilor, toți de pe Brazilor, stradă în pantă și sinistră și cu o mie de hoți de găini pe ea, dragă tare mie în copilărie, că numai acolo ne dădeam toți cu sania, deși cînd nu era zăpadă nu puneam piciorul. Pe ăștia trei nu-i mai văzusem serios chiar de pe vremurile alea cu sania, și acum îmi era puțin ciudat, adică pe fondul berilor băgate grămadă a început să mă ia o anxietate că dacă începeau să facă iar mișto că-s nepotul lui Toma și că am ochii strîmbi și că odată unul de pe strada lor m-a strîns de gît rău într-o seară, după care s-a făcut pierdut, și a doua zi nimeni nu voia să zică cine e, pufnind în rîs în fața alor mei? Dar am văzut repede că băieții au crescut frumos și nu mai era loc în ei de nasoale de genul. Mai ales Mișu Leiba mi-a plăcut, că am stat lîngă el toată noaptea și, avînd limbarniță de la băut, l-am tot întreat ce a făcut în anii ăștia, și el, cu ochii în foc și cu răbdare, mi-a răspuns de fiecare dată clar și frumos, poate puțin plictisit, dar oricum nestresat de lipiciozenia mea.

Lumea s-a făcut tot mai multă, prieteni de-ai prietenilor, unii veniți cu mașini, era și un scuter aproape de foc. A venit și tipa de 15 ani, care s-a pus singură și încrunțată în fund la vreo 5 metri de foc. M-am dus lîngă ea și am întreat-o ce ai face dacă ai mai avea 6 ore de trăit, la care

ea și-a păstrat privirea acră aruncată înainte și a zis m-aș omorî, și atunci am lăsat-o și m-am întors lângă Mișu Leiba, care mi-a întins un porumb copt.

După încă niște vreme și niște vin alb băut dintr-un bidon mare, m-am ridicat și am urcat puțin pînă în pădurea din spatele meu, să mă piș. Când am dat să cobor, m-am împiedicat și mi-am pierdut un șlap, și m-am întors la foc fără el. L-am căutat cu ochii pe Bebițoiul, care vorbea cu niște băieți pe care nu-i știam, m-am dus lângă el și i-am zis vere, mi-am pierdut un șlap în pădure, hai să mă ajuți să-l gășesc. Bebițoiul s-a desprins imediat de băieți și a venit cu mine să căutăm șlapul, și curînd s-au mai strîns cîțiva inși care în sfîrșit au reușit să dea de el și atunci m-am întors iar la foc.

Mai mult ca sigur că imediat după șlap și încă cîteva guri de bere și vin m-am ridicat în picioare și am făcut roata peste foc, dar dacă cu picioarele am aterizat bine, mîna dreaptă mi-a alunecat și am nimerit cu ea fix unde era jarul mai încins.

Eram făcut destul de pulă dar tot țin minte usturimea aia oribilă, care m-a mai trezit puțin, dar nu îndeajuns de mult cît să încep să mă vait ca să audă toți. M-am pus iar lângă foc și după un timp i-am zis unui băiat care era în fața mea și ținea un bidon mare de bere în mînă, auzi, toarnă și mie pe mînă, că m-am ars. El s-a uitat la mine, apoi la bidon și a zis du-te bă de aici, nu torn, la care eu am gesticulat din mîna arsă și am zis hai, te rog, că mă doare. Atunci el s-a înduplecat și mi-a turnat puțină bere pe mîna pe care deja o vedeam portocalie-maronie în lumina flăcărilor.

Nu știu cînd și dacă i-am zis lui Bebiță că m-am ars, știu doar că după încă niște vreme de stat în fund lângă foc a început să picure, și curînd a venit ploaia ca lumea, cu stropi mari bătuți de un vînt aprig. Ne-am dus toți mai sus, sub copaci, și după niște stat lângă mine, Bebiță a sunat la un taxi și l-am auzit zicînd hai, te rog, că e băiatu' ăsta amărît și i-e rău. După cîteva minute, am văzut în stînga două faruri brăzdate de ferăstraiele ploii, și după o serie de saluturi scurte și mersi, am urcat doar eu în taxi.

Am ajuns în 5 minute aproape de strada mea, și din negrul cuprinzător care era cînd plecasem de la pădure, pînă în oraș parcă veniseră zorii. Tot drumul am încercat să-i arăt tipului că nu-s amărît și vai de mine, cum a zis Bibițul cînd a sunat, și la final am făcut și niște glume, mai mult să disimulez că îi umplu de noroi mașina. Cînd tipul totuși a rîs la glume, m-am simțit mai bine. Eram la vreo 30 de metri de bloc, cînd m-a cuprins dintr-o dată o rușine enormă față de el, care era băiat fain, cred că mai tînăr

ca mine, și tocmai făcea o cursă infectă pentru un muist beat și murdar. I-am zis poți să mă lași aici, e bine, e perfect. Mai aveam fix 5 lei la mine, și atît a făcut și cursa.

Am intrat încet în casă, fără să-i trezesc pe ai mei și m-am băgat direct în baie, să dau drumul la apă rece și să-mi pun mîna sub jet. Cum m-a atins apa, cum usturimea parcă a crescut de o mie de ori, și atunci am zis asta e și m-am dus în cameră la mine.

Durerea nu m-a lăsat să adorm imediat și am dat drumul la calculator și am intrat pe Yahoo msgr. M-am bucurat cînd am văzut că Andreea M era online, ea fiind în Maroc. Am început să discut cu ea, și printre văicărelile că m-am făcut pulă și că mi-am ars mîna rău și că mă doare, i-am zis că știi, mie mi-a plăcut de tine, m-aș fi dat la tine cînd erai aici. Ea a zis vai, păi și acum zici? și a pus un emoticon de rîs cu paranteze exagerat de multe, și la asta m-am simțit și mai bine. Știam că e măritată cu un marocan, dar și ce dacă.

Era deja trecut de 6 cînd am zis gata, mă bag să mă culc. În ochi parcă aveam nisip și mîna îmi pulsa. I-am zis noapte bună Andreei și a rămas că mai vorbim. M-am mai dus odată la baie să mă piș, și în lumina albă toată palma era deja maro și începea să facă crustă. Mi-am mai turnat niște apă rece pe ea și parcă de data asta n-a durut așa tare. M-am întors în cameră și m-am băgat în pat. Pe la 11 am mijit ochii de sub cearșaful alb și afară cerul era alb cu gri și auzeam cum o ploaie mărunță răpăie constant pe pervaz. Am închis ochii la loc și am simțit o fericire mare și nicio grijă în viața mea. Am avut în anii care au venit o tonă de necazuri groaznice de nici nu vreau să zic de ele, dar mai fericit ca în dimineața aia de sfîrșit de august, care a fost de fapt început pe bune de toamnă, care m-a prins nefutut și beat și ars pe mînă, nu știu să mă mai fi simțit niciodată. Și dacă aș putea să mă întorc în timp ca să schimb ceva în cum a curs noaptea aia magică, probabil i-aș zice Bibițoiului meu frumos și fain să nu-i zică taximetristului că-s băiatu' ăla amărît și vai de mine, că m-am întristat crunt imediat cum am auzit vorbele astea ajungînd la mine ca niște cuțite aruncate prin furtună. Și ce să zică în schimb? Nici acum nu știu. Că sunt prietenul lui din '92 și că mi-e frig. Că vreau să ajung acasă. Că am ieșit din casă ziua, am mîncat cît mi-a trebuit, m-am bețivănit ca lumea cu prietenii, am revăzut alți prieteni vechi, i-am făcut cu capul și pe urmă am făcut roata peste foc și m-am ars rău și mi-am dat cu bere pe mînă. Că mi-e frig și vreau să ajung acasă. Dar sunt bine. Sunt prietenul lui.

